

חלק פרק אחד עשר מנהדרין

מסורת
השי"ס

והי פליק כו' ובה פסוקי - בהיה פרחא ויעל לדקיה אל הארץ
 רבנא דבבלי ^{למאן} ברבנא הוה: **ו**ו אנטוכיא - ואנטוכיא קיימא לן ד'אליה
 מארץ ישראל: **ד**מוס דיוקנו - של נכוד נר: **ה**קוקס לו פל מרכבסו -
 של נכור ארץ ודומה לו כמו שעומד לפניו ולכן כתיב בא נכוד נר

בהיותו ל"א ליענייהא דבבל דקלים רעים של נהרות בבל שאין
 עשאים פירות לפי שהמים רעים הן לגדל פירות בטובה (דף מה)
 אמרי' קושטא הוא דלמרייהו הני ליענייהא דבבל משעת ימי בבלאית
 אחתהו ונהר שתחת הני ליענייהא מי מרים נינהו: **ז**שניס: שכניס:
 תורה אור פוק סא - לא ממקומך ובה אל ארץ

ישראל ותכבשה: **י**י אין פליקס -
 מקרא הוא כמשלי: **ב**קריבא פוא -
 בקרוב הוא יבא בעת דוחקס לפי
 דרט של מקרא זה שהם שלטו על
 שומעיס אט שהא, אכל מילתא דהוה
 אמרי ליה הוה משבי דבר זה: **ג**רור
הכסף לקס צידו - לדיקס שכן מהו:
ואכרס לי כמפסא עשר כסף - פדית
 אותה במלרים צמ"ז צניס: **ז**כסף
ומומר שעוריס ולפך שעוריס - צוטת

לדיקס שנקראו כסף, חומר שעוריס -
 שלשים סאין, ולתף-מחשה עשר סאין,
 אלו ארבעים ומחשה לדיקס שהעולם
 מתקיים עליוס בצולין פרק גיד הגשה
 (דף צג) פעמים שששים סאין וט"ז
 בלחץ ישראל ועממיס שט"ז כאלו שלשים
 בלחץ ישראל ובמסכת חולין היכא דקא
 מפרש האי קרא בלדיקא אמרי לין
 כסף אלא לדיקס וכן הוא אומר נרור
 הכסף לקח צידו: **כ**כר קנפס לפס ופן -
 שלא יבא עד ע' שנה שתשלים גולת בבל:

המלגא וממטרס - מחמת שלמיס וממטרס:
פא אשינא דפוכי - בא דרך תחת
 ההרים וההרים יגיע עליך מן השלמים
 וכן המטרס: **ש**למו כר מושל ארץ - שלמו
 שליח אל נכוד נר שהיה משל ארץ
 ויהיה אל הר בת ליון דרך הסלעים
 וההרים: **ל**יס לי דוכסא - לא יהיה לי
 מקום סביב לירושלים שטובל אני וחילי
 ליכב במקום מבוטה מפני הגשמים:
קכריססא שישיראלי - ימערות שלהן סביב
 לירושלים ובהן אחת וחיליתודך יטלין
 לישב: **ט**וילט אס פלמוס מלכי
 יסודס - שעתידים להשליך מן הקברים
 העלמות שבקברים שנאלר בעת ההוא

וגו': **י**פסא אסי כר נפלי - חילי
 דלמריין "נרור הכסף לקח צידו"
 שנתמעטו הלדיקס קא מיירי הא
 נמי במשיח וקאמ' תלמידים מתמעטין
 וצ"ל דלמרי' ותיא האמת נעדרת חילי
 הא דהואו אמר' רשמי קושטא:
 אה

ומי סליק נכוד נצר לירושלים והבתיב
 וייעלו אותו אל מלך בבל רבלתה"אמר ר' ^{מ"ב}
 אבהו זו אנטוכיא רב חסדא ורב יצחק בר
 אבדימי חד אמר דמות דיוקנו היתה חקיקה
 לו על מרכבתו וחד אמר אימה יתירה
 היתה לו ממנא ודומה כמו שעומד לפניו,
 אמר רבא מעין *תלת מאה כודנייתא נגרא
 דפרזלא דשליש בפרזלא שדר ליה נכוד נצר
 לנכוראדן, כולתו בלעתינהו - חד דשא
 דירושלם שנאמר ^פפתחיה יחד בלשיל
 וקילפות יהלומין ובעי למיהדר אמר מסתפינא
 דלא ליעברו בי כי היכי דעברו בסנחרב,
 נפקא קלא ואמר "שורר בר שזור-נכוד ארן
 שורר דממא זימנא דמקדשא חריב והיכלא
 מיקלי פש ליה חד נגרא אתא מחייה בקופא
 ואיפתח שנאמר וידע כמביא למעלה בסבך
 עין קדומת" היה קמיל ואול עד דממא
 דהיכלא, אדליק ביה נורא גבה היכלא, דרכו
 ביה מן שמיא שנאמר ^גנת דרך ה' לברתולת
 בת יתרה" קא ויזא דעתיה, נפקא בת קלא
 ואמרה ליה עמא קמילא, מלתהיכלא קלא
 קליה, קימחא מחינא מחינת" שנאמר ^קקרו
 רחום ורחמי קמת גלי ^זצמחך השפתי שובל
 גלי שוק עברי נהרות חמים לא נאמר אלא
 קמח, *הוא דמיה דזכריה דהיה קא רתח אמר
 ליה מאי האי? אמרו ליה דם זכחים הוא
 דאישתפיך, אמר ליה אייתי ואנס' אי מדמו,
 כסי ולא אידמו, אמר ליה "גלו לי ואי לא
 סריקנא לכו לבשרייכו במסריקא דפרזלא"
 אמרו ליה האי כהן ונביא הוא דאינבי ליה
 לישראל בתורבנא דירושלם וקמלוהו, אמר
 ליה אנא מפייסנא ליה-אייתי רבנן קמיל
 עילייה ולא נת, אייתי דרדקי דבי רב קמיל
 עילייה ולא נת, אייתי פרוו כהונה קמיל
 עילייה ולא נת עד די קמל עילייה תושעין
 וארבעה ריבוא ולא נת, קרב לגביה אמר
 "זכריה זכריה טובים שבהן איבדתים ניהא

לך דאיקמלינהו כוליהו" מיד נת, הדרר תשובה בדעתיה-אמר: מה הם שלא איבדו אלא נפש אחת כך
 ההוא גברא מה חיהו עליה ערק שדר פורמיתא לביתיה ואית' לר, תגו רבנן ד'עמין גר תושב היה, נכוד ארן
 גר צרק היה, מבני בניו של סיסרא למרו תורה בירושלים, מבני בניו של סנחריב לימדו תורה ברבים ומאן
 נינהו שמעיה ואבמליון, מבני בניו של המן למדו תורה בבני ברק ואף מבני בניו של אותו רשע ביקש
 הקב"ה להבנין תחת כנפי השכינה אמרו מלאכי השרת לפני הקב"ה רבוננו של עולם מי שהחריב את
 ביתך ושרף את היכלך רבנים תחת כנפי השכינה היינו דכתיב *רפינו* את בבל ולא נרפתה: עולא אמר זה
 נכוד נצר רבי שמואל בר נחמני אמר אלו נהרות בבל ותרגמה דצינייתא (*צידתא) דבבלאי, אמר עולא
 *עמין ומאב שיבבי ביש דירושלם הון כיון דשמעיתו לנביאי דקא מתנבאי לחורבנא דירושלם ^אאלא
 לנכוד נצר פוק ותא, אכל מסתפינא-אלא ליעברו לי כדעברו בקמאי, ^בשלתו ליה ^גכי אין האישי בביתו
 ואילך בדרך מרחוק *ואין איש אלא הקדוש ברוך הוא שנאמר ה' איש מלחמה ^דשלתו ליה בקריבא
 הוא ואתי ^השלתו ליה ^והלך בדרך מרחוק ^זשלתו ליה אית לה צדיקי דבעו רחמי ומייתו ליה, ^חשלתו ליה
 צורו הכסף לקח בידו ואין כסף אלא צדיקים שנאמר ^טואצרה לי בחמשה עשר כסף וחוקי שעורים ולחך
 שעורים ^ישלתו ליה הדרי רשיעי בתשובה ובעו רחמי ומייתו ליה, ^{יא}שלתו ליה כבר קבע להן זמן שנאמר
 *ליום הפסא יבא (ל) ביתו אין כסא אלא זמן, שנאמר ^{יב}בכסה ליום חגנו ^{יג}שלתו ליה סיתווא הוא ולא מצינא
 דאתי מתלגא וממימרא ^{יד}שלתו ליה תא אישינא דמורא שנאמר ^{טו}שקרו בר מושל ארץ מסלע מדברה
 אל הר בת ציון ^{טז}שלתו ליה אי אתינא לית לי דוכתא דיתיבנא ביה, ^{יז}שלתו ליה קברות שלהם מעולין
 מפלמירין שלך דכתיב ^{יח}בעת ההוא נאום ה' ויצאו את עצמות מלכי יהודה, ואת עצמות שריו ואת עצמות
 הבהנים ואת עצמות הנביאים ואת עצמות יושבי ירושלים מקבריהם, ^{יט}ושמרום לשמש ולירח ולכל צבא
 השמים אשר אהבם ואשר עבדום ואשר הלכו אחריהם/אמר ליה רב נחמן לרבי יצחק מי שמיע לך אימת
 אתי בר נפלי? (אמר ליה מאן בר נפלי א"ל משיח, משיח בר נפלי קרית ליה: א"ל אין דכתיב *ביום ההוא אקים

הנהרות הנריא
 [א] נמי בל נדך
 מרחוק ימחק:

גליון השי"ס
 גמ' עמון ומולח טו ע"י
 גמ' סד' מרד דידים:
 רש"י דף כספ וכו':
 וענין זה לפני ע"פ
 ובנכות דף כו ע"א:

תת נושא
 מנחמיה י"ג
 נאכא
 נאכא
 נאכא

תת נושא
 מנחמיה י"ג
 נאכא
 נאכא
 נאכא

תת נושא
 מנחמיה י"ג
 נאכא
 נאכא
 נאכא

ניסין מ: ע"א

[ע"א]

ימיה קא

מנחמיה י"ג

נאכא

נאכא

נאכא

נאכא

נאכא

נאכא

נאכא

נאכא

נאכא

נאכא

נאכא